

Szanowny Panie Marszałku!Panie Posłanki!Panowie Posłowie!

Zebrani na Konferencji Episkopatu Polski, kierujemy do Was słowa naszej troski o życie ludzi nie narodzonych, których los stał się zależny od Waszej najbliższej decyzji w Sejmie. Jesteśmy przekonani, że decyzja o zalegalizowaniu uśmiercania dziecka w łonie matki byłaby ze swej istoty nieetyczna i szkodliwa dla całego społeczeństwa. Życie, zwłaszcza ludzi niewinnych, jest dobrem, którego nie wolno niszczyć nigdy, w żadnych okolicznościach. Prawda życia ludzkiego domaga się poszanowania go od pierwszego momentu jego istnienia. Więcej - miłowania życia i zapewnienia mu warunków rozwoju. Poczęte życie ludzkie jest autonomiczne, nie jest częścią ani matki, ani ojca. Nikt życia nie może sobie zawłaszczyć. Nikt nie może wydawać wyroku o jego istnieniu. Taka jest treść przykazania Dekalogu: 'Nie zabijaj!'.

Podjęcie decyzji o dopuszczalności zabijania poczętych dzieci byłoby szkodliwe dla poszczególnych ludzi, rodziców, grup społecznych, całego narodu. Żłudnymi są wyobrażenia, że przez zabicie poczętego dziecka można poszerzyć obszar wolności ludzkiej lub pomnożyć dobrobyt społeczny. Są to fałszywe i ślepe drogi. Z tych dróg wycofuje się już coraz więcej ustawodawców.

Szanowni Posłowie!

Zdajemy sobie sprawę z tego, że stoicie - z różnych względów - przed decyzją dla Was trudną. Prosimy Was jednak: Stańcie w obronie życia! Odrzućcie wszystkie nagromadzone urazy! Życie ludzkie jest tak wielkim dobrem, że przed nim muszą ustąpić wszelkie inne korzyści.